

[Ole Donner]

ser, der er kommet fra Venstrefolk. F.eks. har fru Pia Larsen været meget langt fremme med, at dette her simpelt hen var Venstres politik, og at det var noget, man ville gå ind for. Men jeg er da glad for, at man vil se på det ud fra en positiv synsvinkel; jeg betragter det som en mulighed for, at man kan overtale Venstre til at gå ind for forslaget.

At hr. Rahbæk Møller fra SF ikke støtter forslaget, var ikke den store overraskelse, men vi er selvfølgelig kedede af, at der ikke kan blive tilslutning også fra den side.

Fru Bente Juncker takkede for, at fru Bente Juncker er nævnt i vores bemærkninger til forslaget. Det gjorde vi af den simple grund, at vi lige ville være sikre på, at fru Bente Juncker havde i frisk erindring, når hun som forventet som ordfører for CD skulle kommentere dette forslag, at ministeren for kommunikation og turisme, som desværre ikke er til stede i dag, har været meget langt fremme med dette her og med fradrag for sommerhuse, fjernelse af moms på hotelværelser, og der er ikke den ting, han ikke vil gøre.

Nu er han desværre ikke til stede, men jeg er helt overbevist om, at han ved andenbehandlingen vil slå et stort slag for, at dette bliver bragt i orden. Jeg har godt læst, at han har fremsat nogle bemærkninger om, at det ikke gælder repræsentationsfradraget, som skal være en omkostning. Man kan kalde det, hvad man vil, men omkostninger er jo som hovedregel fradragsberettigede, så jeg mener ikke, man kan bruge det til ligesom at løbe fra, at man gerne vil være med til at genindføre dette fradrag.

Det undrede mig lidt, at skatteministeren heroppefra talte på regeringspartierne vegne. Normalt taler ministrene på regeringens vegne. Jeg må deraf udlede, at der måske har været nogle ret intense drøftelser om dette her, måske specielt med kommunikationsministeren på grund af hans mange beretninger udadtil til befolkningen om, hvad han vil. Derfor overrasker det mig egentlig lidt, at regeringspartierne som sådanne tog ordet, men det gjorde de altså. Jeg kunne godt udlægge af det, hvilke partier der har været problemer med.

Ministeren var også inde på, at der ikke var noget belæg for Fremskridtspartiet og branchens dystre forudsigelser om, hvad der ville ske. Skatteministeren fremkom med nogle me-

get interessante tal, idet ministeren sagde, at der fra 1985 til 1989 har været stigende beskæftigelse i branchen, og så stoppede han dér. Hvad er der så sket fra 1989 til 1993? Det kan jeg godt fortælle: Da har der været en kraftig nedgang. Ministeren skyndte sig at tilføje: Men den ligger 8 pct. over 1985-niveauet. Ja, det gør den formentlig, når man regner pizza-riær, pølsevogne og lign. med.

Ministeren nævnte, at det vil koste 1,5 mia. kr. at gennemføre forslaget, men det tror vi overhovedet ikke på. Vi tror ikke på, at man har tænkt på alle de mange udgifter, som erhvervslivet har pålagt sig selv ved at bygge kantiner og ansætte de dyre kokke, som hr. Kai Dige Bach talte om. Jeg vil godt sige, at de alledyrreste og alledygtigste af disse kokke findes rundt om på amtsgårdene, så de besøgende fra venskabsbyerne i andre lande kan da i hvert fald få kendskab til de kulinariske nydelser her.

Jeg er glad for ministerens tilkendegivelse af, at ministeren vil igangsætte nogle stikprøveundersøgelser. Det vil vi være meget glade for.

Til slut vil jeg sige til fru Anne-Marie Meldgaard, som sagde, at Socialdemokratiet ikke vil være med til, at man skal gå ud at spise luksurmiddage og drikke dyre vine, at det forstår jeg godt, for det vil Socialdemokratiet forbeholde fagbevægelsen.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil godt give den faktuelle oplysning om omsætning og arbejdskraft, at hvis vi tager udgangspunkt i 1985, hvor vi besluttede at ændre repræsentationsfradraget – og med virkning fra 1987 fuldt ud – så var der en omsætning på 16,9 mia. kr. inden for området. Hvis vi sætter det til indeks 100 og regner i faste priser, når vi frem til, at omsætningen i 1991 – det er det sidste tal, jeg har, fra de sidst offentliggjorte statistikker – var 18,9 mia. kr. svarende til indeks 112. Altså en 12 pct.s stigning i perioden fra 1985 til 1991 regnet i faste priser.

Hvis vi ser på beskæftigelsen i branchen omregnet til fuldtidsbeskæftigede, var der i 1985 beskæftiget 33.900 personer. Hvis vi igen sætter det til indeks 100 og ser på 1991, var der da beskæftiget 36.600 personer svarende til indeks 108, altså en faktisk stigning på 8 pct. i perioden fra 1985 til 1991.